

CIENCIA È INDUSTRIA

APROPÓSIT DEL CENTENARI D' UN DESCOBRIMENT

Recordo que mon amich lo doctor H. en la relació dels centenaris que se escahuen en l' any actual hi inclou lo del descobriment del *gas* per l' enginyer francès Felip Lebon.

Molt cert es lo que diu mon amich «que las conquestas de que s' envaneix l' època actual no haurian sigut possibles sense 'ls treballs de las generacions anteriors», y aquest motiu, tan cert es, que 'ns obliga á ser respectuosos y agrahts ab nostres antepassats que 'ns llegaren la prehuada herencia qu' ara disfrutem.

La utilització del *gas* pera la iluminació pública y particular no es dels nostres días.

Demá, día 28 de Mars farà cent anys que l' enginyer Felip Lebon descobrí aquest *gas* extrayentlo de la llenya.

Pero ¿l *gas* que ara utilisem ¿es lo mateix que descobrí en Lebon? Si. ¿Y com es que fracassá son projecte al pretendre utilizar lo *gas* pera l' alumbrat en gran escala? Per lo que diu lo sabi Echegaray en sa obra *Teorías modernas sobre la física* «los descobriments científichs passen al terreno de la industria y l' idealisme de la ciencia pren realitat humana, quan lo geni de la invenció pronuncia aquesta paraula, símbol de tot progrés en l' ordre material: *baratura*.»

Aquesta paraula *baratura* ¿qui va pronunciarla? No fou en Lebon sino en Wiliam Murdoch que en l' any 1803 vejé realisat en la práctica lo descobriment científich de 'n Lebon.

Nos es imposible separarlos; abdos inventors han prestat á la humanitat un gran ser-

vey y res mes oportú que dedicárlosi un recort, nosaltres que perteneixem á la generació que está presenciand la agonía de aquest procediment d' alumbrat y tenim la sort de veure com un invent mes útil ve á substituirlo ab ventatja donant mes claror y resultant mes barato.

Pero es molt trist considerar que tot y tenint ja descobert lo *gas* per en Lebon, hauriam quedat á las fósas, á no haver vingut en Murdoch á desbrosar lo camí pera ferlo practich.

L' un sense l' altre, l' invent era irrealisable ¿y perquè? Perqué en Lebon posehía l' esperit científich en l' ordre especulatiu mentres que en Murdoch, mes practich, posehía las aptituts industrials y prestava acatament á las exigencias de la economía.

De manera que entre la ciencia especulativa y la ciencia práctica, ó sia la industria, existeix un verdader dualisme que, en mon concepte, retrassa lo desenrotllo del progrés.

¿Desapareixerá algún dia aytal dualisme? En absolut, crech que no. Pero sí, considero que ab lo temps anirà disminuint la influencia que exerceix la economía sobre la industria gracias á un major desenrotllo de la ciencia especulativa.

Perqué analisant abdos conceptes trobem que la ciencia sols investiga la veritat sense preocuparse de sas aplicacions y que del coneixement exacte de totas las lleys que regeixen lo mon prompte 'n trauría la ciencia lo domini absolut de totas las energías que l' animan.

La relació que hi ha entre un descobriment científich y sa aplicació á la industria es tan immediata que l' avens en un ordre se manifesta per lo progrés en l' altre; pero la industria travalla solsament per avuy, travalla al

SOLEYADA

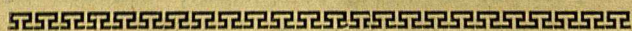
Sota la calda del sol
com el bosch adormit calla
assota el tou del fullám
entre frescors ombrejadas!...
y las socas dels grans arbres
redressantse magestuosas
pel blau buyt de las ventadas!...

Las ventadas que no hi son
ni en allí ni en tot l' entorn
sinó tant sols la gran calma...
y allá baix, estés el plá
tot overt, tot roig, tot clar,
fumejant sota la calda...

Y las cigalas cantant
en l' ombra que 'ls arbres fán
fressejant desesperadas
en un silenci aixordant.

Mentres sona al horissó
una nota fonda y grave
com perduda vibració
d' un grant cant que may s' acaba
apagantse lentament
llisa... estesa... llarga... llarga...

CLAUDI PLANAS Y FONT.

CRÓNICAS BARCELONINAS

Alló de que *en lo teatro tutto è convenzionale* que diu en Cherubini de «El duo de l' Africana» va prenen tal increment que es d' aplaudir la forma ab que fou presentat lo drama «Silenci» d' en Gual en la representació casi familiar que tingué lloch en lo teatre Lírich.

Encar que exagerada la forma, sos efectes han de ser saludables ó haurían de serho si 's te en compte que tota acció te una reacció y que la goma encar que després d' estirada sembli pendre altre volta sas primeras dimensions, sempre es una mica mes llarga de lo que avans ho era.

La forma de presentació de «Silenci» ve á tancar una protesta del amanerament y del convencionalisme que á pasos agitantats s' ensenyoreja de nostres teatres. Ja no 's respecta res; la veritat real es una manifestació nula, quan ni lo pudor queda de cubrir la mentida y la convenció ab gasas que deixin veure sols part de sas nuesas.

En «Silenci» los actors enrahonan ab veu natural; sas accions son las adecuadas, las correntas, res de frases intempestivas y accions

mes intempestivas encare; la platea queda voltada de penumbras y talment sembla que l' escena 's presencia á través d' un forat de pany que la curiositat ha incitat á furejar.

Ja he dit que tot aixó es exajerat, mes sempre val mes aixó, que aquellas plateas il·luminadas espléndidament á las quals s' hi acudeix mes be á presenciar los escots de las donas macas que las bellesas del art; sempre val mes aixó que aquellas enfiladas de versos que provoca lo galan en determinada escena després de la qual s' ennuega y pert l' alé, sempre val mes aixó que aquells cors en que surten las donas totas juntas per un cantó y per l' altre tots los homeus, com si no fos fins lley de la naturalesa que 'ls homens y las donas formin parellas, y que dos ó tres sigan amichs á pesar de tindre un veu de baix y l' altre ó altres las posehiexin de barítono ó tenor, cosa que no 's veu en la escena en la que es lley forcosa que 'ls baixos conspirin ó critiquin junts y per separats dels que tenen la veu mes prima; sempre val mes aixó que no que un personatge estiga enterat de tot lo que ha de succehir y s' adelanti al publich y li conti tot lo que ha de pasar ó pasar pot, representant á lo millor un sabi lo tal personatge sent aixís que sols un boix enrahona sol ó va á contar á tothom las penas que 'l corsecan.

Ben sert es que 'ls extrems se tocan, mes obto pel estrem del naturalisme de «Silenci» avans que obtar per lo convencionalisme etxajerat que avuy predomina.

He dit avans que los efectes d' aqueixas protestas ó tendencias dintre del art haurían de ser saludables, y he dit haurían perque en realitat es difícil que prenguen increment dada la forma en que es verifícan. Eixas presentacions son purament familiars, se reunexen sols á presenciarlas aquells que ab prevenció es sabut que los hi ha d' agradar, en una paraula y que 'm perdonin los autors, no hi ha 'l valor suficient de posar la idea al judici públich. «La Fada» de Morera, la va sentir qui va poder no qui va voler; «Silenci» qui sab si 'l tornarán á sentir ni 'ls que poden... y es una llástima tenir que formar opinió fonentla en los motllos d' uns quants critichs apasionats en son mes gran número, que á lo millor ó hi veuhen perlas ahont hi han tacas ó hi veuhen tacas ahont sols s' hi troben diamants.

* *

Com á postres dech recordar lo triomf d' en Gimerá ab la presentació de «El Padre Juanico» á Madrit. Es digne de notarse que á en Guimerá lo veyam primer en catalá avans que sas obras fosen traduhidas á altres idiomas; després lo vejerem en «Terra baixa» després que «Tierra baja» fou estrenat á Madrit y ja sabíam d' avans com á consol que l' obra estava escrita en catalá y traduhida; lo mateix que passa are ab Mossen Janot.

Rebi ma cordial enhorabona l' insigne escriptor.

FRITZ P.

Barcelona Mars, 98.

CRIM PASSIONAL

¿Qué hi fa aquí aquesta multitud atapahida
al voltant de son cadavre?

Feume lloch; obriume pas: ¿ahont es el Jut-
ie?

Senyor Jutje: no 's molesti en cercar á l' homicida. He esset jo qui la ha matada.

Vosaltres que 'm mireu sorpresos, ab ulls esferehits; qu' ab horror aparteu de mi la vista y ab gesto repugnant donau á comprendre que us sobc repulsiu.....

¿Qué diu are? que 'm dongui pres?... jo
pres?

Ah, sí! Vosté es lo representante de la ley...
vosté es á qui toca fer justicia.

Lley!... Justicia!... Paraulas buydas de sentit comú moltas vegadas...

Se pren a un malvat y jo de malvat no 'n soch; demano que se 'm respectin mos drets de persona honrada. Jo la he matada; pro no soch un assassí...

¿Quíes de vosaltres, turba ignorant, que diu que soch boig? He sentit que 'm tracteu de boig: boig jo?

Humanitat anèmica qu' admets teorías absurdas, que creus lo que volen que cregas, que pensas ab lo cervell dels altres, que no tens criteri propi, que corras cap ahont t' empenyen, que vius dintre d' una atmósfera viciada, y admets com á infalibles los decrets erronis qu' han dictat los homes: tu si qu' ets boja.

¿Qué sabeu vosaltres lo que son las afec-
ciones psicológicas? ¿Qué hi enteneu en los crims
d' amor?

Ella, en cambi del meu cor, m' havia entregat 'l seu; era ben meu: jo 'l possehia... Y era felís, y 'l mon me somreya, y en mitj de las ilusions mes falagueras veyia transcorre 'ls jorns de ma existencia, tranquils, com llach assossegat de tersa superficie; serens, com firmament sense celatges, riallers, com matí de primavera;... y era pera mí la vida un doll inagotable de delicias, d' inefables plahers, un concert d' armonías, un tresor de valor inestimable; tenía tots los encants, tots los atractius; pera mí no hi havia en la terra altre passió que la que 'l seu amor m' inspiraba; en sa contemplació m' embadollia, en las modulacions de sa veu m' extasiava, y á son costat l' ánima meva s' assadollava d' amor, de ditxa inmensa.....

Quan mes lo mon me somreya, oblidant sos juraments entregá son cor á un altre home. Pera entregarlo á n' ell, necessari era que me 'l robés á n' á mí; era una lladra: va faltar á sos juraments; era una perjura: va matar mas il·lusions, mas esperansas; va assassinar mon ànima: era una criminal.

Jo que sé que la Lley no castiga aquets crims, he volgut ferme la justícia per mí mateix.

¿Castiga 'l códich los crims d'amor? No. Cada día se 'n cometen y culpables y sacrificats no son may vistos: la humanitat es cega.

Si fossin castigats aquets abusos criminals que enmalalteixen l'ànima fentli sofrir una agonia lenta, jamay hauria arribat á convertirme en homicida.

No hi ha efecte sense causa; aquesta ha sigut gran, donchs los efectes han hagut d'esser desastrosos. Caygui la responsabilitat sobre de qui es culpable.

Lley!... Justicia!... Quin camí mes ple de
tortas casi sempre.

Un pobre, un home de bé empró faltat de recursos, se veu precisat á furtrar un pa, una substancia qualsevol, pera alimentar á sa familia famolencia y se 'l empresona. La multitut la escarneix, li diu lladre, y li inspira repulsió en lloch de tenirli llástima, al mateix temps que passa á frech d'algún d'aqueixos canallas qu'han causat la desgracia, la ruína, la mort, d'innombrables personas honradas, per l'afany d'enriqueirse y cercolan per la vía pública ab la testa alta y la humanitat li guarda tota mena d'atencions, lo respecta, lo defensa si es precís y 'l té per persona honrada no obstant y sapiguer totes sas malifetas... Y pensar que 'ls que 'm tracteu de boig sou los que á ulls cluchs admeteu aquets convencionalismes!

Are que m' heu sentit; ja qu' heveu volgut veure en mí 'l butxí y no la víctima; si vos hagués passat un cas semblant al meu... ¿qu' haguerau fet? ¿Qu' haguereu fet, dich?... ¿Qué no ho sentiu?...

Ah! calleu; calleu perquè en vostre interior sentiu una veu que us diu qu' haguessen obrat igual que jo, ¿no es veritat?... En mudiu!

Senyor Jutje: ja 'm donch pres.

Posis al meu cas, reflexioni, consulti sa
conciencia y després... me condempni: Atre-
veixis!

JOAN BTA. CAMÓS.

Mars de 1898.

PLANY

Jorns de gaubansa, d' amor y ditxa,
horas goijosas que haveu passat,
per dissort meva, d' una volada,
sens deixar rastre, per no tornar.

¡Com vos anyoro! Quan la tortura
mes forta sento dels desenganys,
quan trist fugintne del mon que gosa
afanyós cerco la soletat;

Vostre memoria porta á ma pensa
lo que voldria sols oblidar,
fent que ab mes força mon cor bategui,
fent del deliri juguet mon cap.

Puig que de sobte, la imatge, hermosa de qui m' aymava ve á mon devant, qui 'm sembla veure que amorosida, sonriume encare com feya avants.

Y foll, sens esma, fins crech tenirla
entre mos brassos bella com may:
lo foch rebentne de sas miradas,
de son pit verge sentint l'escalf.

Y de caricias me crech colmarla,
y de sos llavis oure m' apar
mots de dolcesa que ants jo bebia,
sa fresca boca petonejant.

Un mon de ditxas despert somnio,
de sofrir lliure per curts instants
puig que ben prompte, ja deixondantme,
mes trista oviro la realitat.

Y veig llavoras, que sòl me trovo
ab mas greus penas y desenganys;
puig ja no m' ayma qui tantas voltas,
aymarme sempre me va jurar.

Y mon cor plora ple d' anyoransa,
d' amor y joya trovantse falt:
es sols la vida lo que li sobra,
puig que aixís viure me cansa ja.....

¡Jorns de gaubansa, d' amor y ditxa,
en que jo aymaba y era estimat,
¿perqué passareu d' una volada
sens deixar rastre per no tornar?!

JOAN BRUGUER CANER.

NOVAS LOCALS

Avuy se celebren en tota Espanya las elecciones pera Diputats á Corts.

Las grans provas de cultura, propias de sa esmerada educació política, que sempre en semblants cassos ha donat 'l poble de Palamós, 'ns responen de que la diada d'avuy, diada del ciutadá, pasará en nostre vila, tranquila com sempre.

En la nit del 19 del corrent, ab motiu de ser la festivitá de Sant Joseph, la societat coral d' orquesta *Lo Progrés* obsequiá ab una serenata á en Joseph Camós, paysá nostre, que resideix á Epernay y ha vingut á passar alguns días entre nosaltres.

Las composicions escullidas foren *Al Mar*, d'en J. A. Clave; *La Aurora*, d'en J. Ravenós, y *La Donzella de la Costa* d'en R. Bartomeus, totas ellas ben executadas ab lo bon gust y afinació que ja haviam sentit en altras audicions.

L' hivern se va despedir de nosaltres ab cara riallera, deixant que lluhís 'l sol y escalfés de debó. Per contra 'ls primers días de la primavera, estació en que entrarem lo diilluns, han presentat un aspecte millor de tardor, ennuvolits y ventosos.

Per carta rebuda d'un amich nostre que resideix á Madrid sabem positivament que la Direcció general d'Obras públicas ha d' ha-

ver trasmés aquesta setmana ordres apremiants al cos d' Enginyers de la provincia, pera que 's comensi desseguida 'l replanteig de la carretera de la Ganga.

No disposant d'espai en aquest número pera donar compte del fallo de la Comisió mixta referent á la competencia entaulada entre 'ls Ajuntaments de Palamós y de San Juan de Palamós á propòsit del alistament del minyó Victor Vergonyós y Vicens, ho farem en lo del diumenge pròxim.

Diumenge al matí arribá á Palamós 'l candidat d' oposició en Joseph M.ª Vallés y Ribot, que devant de nombros auditori explaná son programa en lo teatre Cervantes.

També visitá nostra vila 'l dimars 'l candidat ministerial en Ramiro Alonso P. de Villapadierna, sent obsequiat per bon nombre de sos ellegidors ab un sopá y recepció á casa 'n Feliu Ribera, qu' es allá 'hont s' hostatjá.

Segóns se 'ns ha dit ha presentat la dimissió del carrech de president de la Junta constructora del nou edifici propietat del Centre Económich, en Norbert Espinet.

Lo renomemat escriptor catalá en Joaquím Cabot y Rovira, 'ns ha fet ofrena de son nou volum titolat *«De fora casa»*, del que ab gran elogi se n' ha ocupat la premsa.

Ab mes detenció escriurem nosaltres un altre jorn, cnatre ratllas sobre dit llibre, al que per lo que d' ell en portém llegit, no tenim reparo en calificá d' obra mestre.

Agrahím de tot cor l' atenció d'en Cabot.

Sembla despertarse l' afició á obras particulars en lo nou cementiri. Actualment s' estant construint 3 panteóns, haventse ja demanat permís per alguns altres. La restallera de nintxos que fa construir 'l Municipi prompte quedarà llesta.

Dijous fou trasladada en profesó de l' esglesia del Hospital á la Parroquia la imatge de la Mare de Deu dels Dolors, comensant l' endemá al vespre lo septenari, en 'l qual predica 'l Dr. Sebastiá Gibert Pbre. La part musical va á cárrech de l' orquesta que dirigeix lo mestre en Enrich Casademont.

Com á detall curiós farem constar que la Congregació dels Dolors conta en eixa vila 102 anys d' existencia.

Registre civil

NAIXEMENTS

Noys.	2
Noyas	0
Total.	2

DEFUNCIONS

Guillém Oliva Margarit, 6 mesos.—Maria Rigau Matas, 70 anys.—Dolors Sistané, 2 id.

R. E. P.

Secció Comercial

Desde 'l día 19 de Mars lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De Sant Feliu, polacra goleta *Teresa*, 81 t., p. Casadevall, ab efectes.—De Sant Feliu, llaud *Concha*, 40 t., p. Alberto, ab id.—De Barcelona, vapor *García Vinuesa*, 753 t., cap. Muñoz, ab id.—De Barcelona, vapor *Cabo San Martín*, 1201 t., cap. Gregorio, ab id.—De Sant Feliu, vapor *Cabo Peña*, 1.213 t., cap. Guerrihecorrea, ab id.—De Barcelona, vapor *Cièrvana*, 939 t., cap. García, ab id.

DESPACHADAS

Pera Marsella, vapor *Cabo San Vicente*, cap. Muñoz.—Pera Cette, vapor *San Martín*.—Pera Marsella, vapor *Cièrvana*.—Pera Barcelona, llaud *Montserrat*, p. Berta.—Pera Cette, vapor *Cabo Peña*.—Pera Valencia, llauds *Teresa* y *Concha*.—Pera Barcelona, llaud *Anita*.

FEMINISME POLÍTICH

En l' article publicat en lo número tres de LA SENYERA, vaig donar en extracte una idea del desenrotll que en tots los ordres va prenent lo feminisme: y com que es aquesta una materia inagotable, aprofitant la circumstancia de que 'l día que surti aquest número se verificaran en tota Espanya las eleccions de Diputats á Corts, m' he proposat dir alguna cosa referent al dret electoral de la dona. No vaig á jutjar la qüestió, manifestantme en pro ó en contra: 'l caràcter de aquest setmanari, allunyat de las lluytas polítiques, tampoch m' ho permeteria: mon objecte es presentar lo problema á la curiositat del llegidor, relatant alguna anécdota y donant compte, si be molt per alt, del estat de la qüestió.

Quan la revolució francesa va proclamar los drets de l' home, la llibertat, la igualtat y la fraternitat; no faltaren algunas veus que volgueren extendre aquets principis á tots dos sexes. Si 'l crit general era 'l d' abaix los privilegis, ¿per quina rahó, deyan l' home ha de estar en una situació privilegiada respecte de la dona?

En temps de Napoleón, parlava Madame Staël á favor dels drets de la dona, y al veure que l' emperador s' en burlava, li replicá: «en un país en que 's talla 'l cap á las donas me crech que tenen lo dret de sapiguer perquè».

Lo moviment feminista ha anat creixent cada día, y al demanar lo dret electoral sol usar l' argument de no poguer entendre que 's reconegui 'l dret de intervenir en la cosa pública á un ximplet, y 's negui 'l mateix dret á talents tan privilegiats com los de George Sand, Sofia Koralesky, Concepció Arenal y altres donas eminents que podrien citarse.

La opinió contraria diu que no s' ha de legislar per las escepcions, y la regla general es que la dona 's trova en un estat inferior á l' home en quant á la inteligencia. Mes l' argument principal no es aquest: la incapacitat de las donas, que en la antiguetat las sometia á perpetua tutela, está esborrada de las lleys: la limitació en l' exercici dels drets de la personalitat, no se deu principalment á la ignorancia: si aixís fos s' hauria de aplicar també en bona justicia als homes sense cap ilustració, que desgraciadament abundan sobre tot aquí á Espanya. La dona pot ser, y es en alguns països, reyna: donchs, se la considera ab talent y dots pera poguer ser cap del estat: si no se li permet ser alcalde, (1) y no se li concedeix lo vot no es perque 's tinga la creencia de que no hi hagi cap dona apte pera desempenyar la presidencia de un municipi, (las reynas presideixen lo concell de ministres): no es perque 's cregin que no hi hage donas que votarian ab més conciencia y coneixement de causa que molts homes; sino que 's té en compte que no compleix los mateixos debers. Si hi ha d' haverhi igualtat ab los drets que n' hi hagi ab los debers, dihuen alguns: mentres sobre 'ls homes pesi la càrrega de las obligacions, just es que disfruti de més drets: quan la dona estiga subiecte al servey militar, á las horas se podrá parlar de concedirli drets polítichs.

Altres autors atribueixen la falta de personalitat política de la dona, á la costum. No 'ns fa extrany que hi hage reynas, dihuen, perque sempre n' hi ha hagut: en cambi, 'ns estranyaria molt veure una dona empunyant la vara d' arcalde: y tambe 'ns vindria de nou, veure un grupo de noyas ó de vellas anant á votar.

N' hi ha d' altres que dihuen que si la dona votés, sería donar dos vots al marit; ó tants vots de més al pare com fillas tinga; á lo que contestan alguns que de vegadas es la dona, qui fa votar al marit.

Y aixís está 'l problema aquí á Europa, no tantse no obstant una forta corrent feminista, dividida en duas branques: una radical que vol de moment la igualtat absoluta entre homes y donas: y una altre que 'n podriam dir conservadora, ó mes ben dit moderada, que no vol anar tan depressa, creyent que poch á poch, y demanant lo que no discrepi gran cosa ab la opinió general, es mes fácil anar endavant. Inútil es dir que á Inglaterra es ahont está mes extés lo feminisme conservador.

DOCTOR H.

(1) Al fer totas aquestas consideracions me refereixo principalment á Europa: puig ja en l' article «Feminisme» feya constar que á l' Australia y en alguns estats de Nort América, gosavan las donas de drets civils y polítichs.

J. BURELL & C^{ia}

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.—BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxas de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxas de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Unich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegràfica, «**YACHTS**», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

NIOBE, constructor Burell, 3 primers premis.

Pasteria inglesa

D' EN

Alfons Vilarasau

Carrer de PELAYO, 6, bis.

BARCELONA

Especialitat en lunches.

Se recomana á tots los estudiants. Als que sian fills de PALAMÓS y ensenyin LA SENYERA, gran rebaixa de preus. Un *bard*, 0'10 pessetas.

Imprenta i Llibreria de L' AVENÇ

DE

Massó, Casas & Elias

Ronda de l' Universitat, 4.—BARCELONA

Cançons catalanes, harmonisades per

Enrich Morera.

Sant Ramón, Plany, El comte Arnau, El Rossinyol, Montanyes de Canigó, Els Segados, etc.

Una, dos rals.

Relotjeria d' en NARCÍS FERRER

Arrabal interior, n.º 1.—**Palafrugell.**

Relotjes de totas menas en preus y marcas.

Arracadas, anells y brasselets.

Objectes de metall.

Representant en Palamós, FELIU GROSA,

MEDICAMENTS ACREDITATS,

recomenats per la ciencia mèdica.

Xarop de Hipofosfits GIMBERNAT

El mellor de 'ls *tònichs reconstituyents* coneguts, obre el apetit, cura la *anèmia clorosis* (colors pàlids), enfermetats medulars, *isterisme, insomni*: de efectes sorprendents en las convalecencias: frasc 10 rals.

Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14.—Barcelona.

PALAMÓS, D. Joan Vilar, farmaceutich.

La Senyera

Setmanari catalá

Redacció y administració,

Carrer MAJOR, 27.—PALAMÓS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, tres mesos.	1,50 pessetas
Fora,	2'00 »
Estranger y Ultramar, 1 any	12'00 »

Anuncis y comunicats, á preus convinguts.

No 's tornarán 'ls originals.

Els Quatre Gats

Carrer de Montesión

Barcelona.

Local artístich. Café y begudas
d' inmillorable calitat.

La visita á **ELS QUATRE GATS**
es indispensable á tot bon "touriste,,

Excelent cuyna catalana.

Establiment de Fèlix Pla Garriga

Antiga casa d' en PL.ÁCIDO

Carrer MAJOR, N.º 32 y 33.--Palamós

En aquesta acreditada botiga trobarán sempre tot lo relatiu á CONFITERIA, COMESTIBLES, DROGAS, BATERIA DE CUYNA, LÓSA, CRISTALL y altres mes **Seccions** ja conegudas del públich.

S' ha rebut un variat y complert assortit d'

Objectes de Semana Santa

á preus molt reduits.

Gran existencia de **Ciris** de tota classe y tamays.

Preu ficsó.

JOAQUIM DAURA

Sastre

13, Unió, 13

Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció
perfecta, preus módichs.

Totas las temporadas visita 'ls
pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell** ab un grandió mostruari.

FRENO ZEPHIR

NO PNEUMATIC

Unich aparell practich qu' apreta sempre la tanca en son encaix, sens la mes insignificant remor, y evita per compert un tench de cop per forta que sia la corrent d' ayre.

Naumann Ciclos

La superioritat d' aqueixas máquinas s' imposa sobre totas las demás, puig en tots sos detalls tenen la mes absoluta perfecció.

Unich representant en aqueixa comarca.

Hugo Sanner

PALAMÓS

Estampa d' en Octavi Viader, S. Feliu de Guixols.